

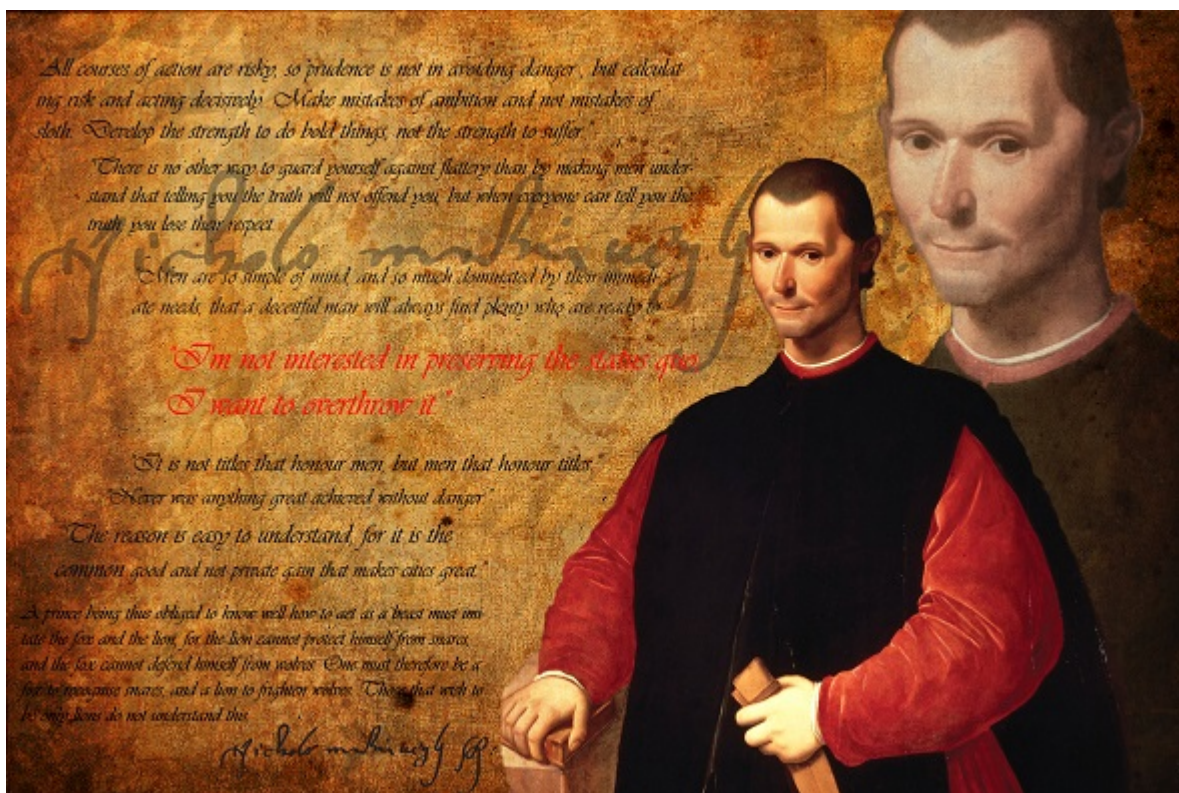
Ηθική της Εξουσίας: Η περίπτωση του Νικολό Μακιαβέλι

/ [Πεμπτουσία](#)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β 1. Ο NICCOLO MACHIAVELLI ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ << Ο ΗΓΕΜΩΝ >>

Ο Νικολό Μακιαβέλι (1469-1527) ήταν Ιταλός πολιτικός φιλόσοφος. Γεννήθηκε στη Φλωρεντία το 1469. Την εποχή εκείνη η Ιταλία ήταν διαιρεμένη σε ανταγωνιζόμενες πόλεις-κράτη μεταξύ των οποίων και η Ρώμη από τον Πάπα και αντιμετώπιζε τις συνεχείς επεμβάσεις των ισχυρότερων της Ευρώπης.[11] Λαμβάνοντας το αξίωμα του δεύτερου καγκελαρίου της Φλωρεντινής Δημοκρατίας, εργάστηκε ως γραμματέας της αρμόδιας επιτροπής για τη διπλωματία και τον πόλεμο.[12]

Πηγή: divinewhirlwind.deviantart.com/

Έγραψε τον 'Ηγεμόνα' ή αλλιώς τον 'Πρίγκιπα' το 1513. Το έργο του αποτελείται από 26 κεφάλαια και πραγματεύεται θέματα όπως: ποια είναι τα είδη

των ηγεμονιών και με ποιους τρόπους κατακτώνται, περί γενναιοδωρίας και φειδούς καθώς και περί σκληρότητας και ευσπλαχνίας, περί εκείνων οι οποίοι ανέβηκαν στην ηγεμονία με εγκλήματα, ποια είναι τα είδη των στρατευμάτων, με ποιόν τρόπο πρέπει οι ηγεμόνες να τηρούν τις υποσχέσεις τους, τί αρμόζει σε έναν ηγεμόνα ώστε να χαίρει εκτιμήσεως, με ποιόν τρόπο πρέπει να αποφεύγονται οι κόλακες, πόση είναι η δύναμη της τύχης στα ανθρώπινα και με ποιόν τρόπο μπορεί κανείς να της αντιταχθεί. Ο 'Ηγεμόνας' γράφτηκε με τη μορφή επιστολής προς τον επίδοξο ηγέτη Λορέντζο των Μεδίκων (1492-1519), Δούκα του Ουρμπίνο, που τότε ήταν 21 ετών. Πέθανε έξι χρόνια μετά, και έτσι δεν χρειάστηκε τις συμβουλές του Μακιαβέλι.

Πολλοί τον χαρακτηρίζουν απλά κυνικό, διεφθαρμένο και αυταρχικό. Άλλοι τον θεωρούν πατέρα της σύγχρονης πολιτικής επιστήμης. Σύμφωνα με το συγγραφέα ο ηγέτης αποκτά κύρος με το να είναι είτε αληθινός φίλος, είτε πραγματικός εχθρός. Δηλαδή παίρνει θέση, καθαρά υπέρ της μιας ή της άλλης πλευράς. Αυτή η τακτική έχει πολύ περισσότερα πλεονεκτήματα από την απλή ουδετερότητα. Αναφέρει ότι τους αντιπάλους σου ή πρέπει να τους παίρνεις με το μέρος σου ή να τους εκμηδενίζεις. Η πρώτη εντύπωση που δημιουργεί ένας ηγεμόνας είναι αυτή που δίνουν οι άνθρωποι που τον περιστοιχίζουν. Δεν πρέπει ποτέ να αφήνει κανείς να συνεχίζεται μια ανωμαλία για να αποφύγει έναν πόλεμο, γιατί δεν τον αποφεύγει, αλλά μόνο αλλάζουν οι συνθήκες προς όφελος των αντιπάλων του. Τονίζει ότι ο άνθρωπος είναι καλός μόνο όταν είναι αδύναμος. Επίσης, λέει ότι το κακό πρέπει να γίνεται μια κι έξω, αλλά το καλό σιγά σιγά.

Οι πρίγκιπες και οι κυβερνήσεις είναι μακράν τα πιο επικίνδυνα στοιχεία σε μια κοινωνία. Μια αλλαγή αφήνει την πόρτα ανοιχτή για να μπουν κι άλλες. Ο συγγραφέας αναφέρει ότι γενικά οι άνθρωποι είναι αγνώμονες, ασταθείς και υποκριτές. Προτιμούν να αποφεύγουν τον κίνδυνο και είναι αχόρταγοι για κέρδος. Έναν ηγέτη πρέπει να τον φοβούνται και να τον αγαπούν. Αν δεν γίνεται και τα δύο, τότε καλύτερα μόνο να τον φοβούνται. Ο πόλεμος αρχίζει όταν θέλεις, αλλά δεν τελειώνει όταν θέλεις. Επίσης, επισημαίνει πως οι άνθρωποι έχουν το ελάττωμα, όταν έχει νηνεμία να νομίζουν ότι δεν θα έρθει ποτέ καταιγίδα και δεν προετοιμάζονται. Η τύχη είναι γυναίκα και γι' αυτό ευνοεί αυτόν που την χειρίζεται με τόλμη.

Η αρετή κι ο πλούτος σπάνια πηγαίνουν στον ίδιο άνθρωπο. Ο Μακιαβέλι τονίζει πως η φιλοδοξία είναι τόσο δυνατό πάθος που όσο ψηλά κι αν φτάσει κανείς δεν είναι ικανοποιημένος. Ο καθένας βλέπει αυτό που φαίνεσαι. Λίγοι καταλαβαίνουν αυτό που είσαι. Μόλις κυριαρχήσει σε μια πόλη ένας κυβερνήτης, θα πρέπει να σκεφτεί τι τιμωρίες θα επιβάλλει. Πρέπει να τις επιβάλλει όλες μια κι

